

C.

Berührungen des [Hippoer.] de victu 1 9. 10 und de hebdom. c. 13 mit Archelaos vermutet Fredrich *Hippokr. Unters.* S. 135. 139 (doch bedarf dies erneuter Prüfung); ebenso des Petron von Aigina Anon. Londin. 20, 2 5 und Herodikos von Selymbria ebend. 9, 34.

61 [48]. METRODOROS VON LAMPSAKOS

1. PLAT. Ion p. 530c οἶμαι (Ion spricht) κάλλιστα ἀνθρώπων λέγειν περὶ Ὀμήρου, ὡς οὔτε Μητρόδωρος ὁ Λαμψακηνὸς οὔτε Στησιμβροτος ὁ Θάσιος οὔτε Γλαύκων οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν πάποτε γενομένων ἔσχεν εἰπεῖν οὕτω πολλὰς καὶ 10 καλὰς διανοίας περὶ Ὀμήρου, ὅσας ἐγώ. Vgl. XENOPH. CONV. 3, 6. SCHOL. HOM. A 636.

2. DIOG. II 11 [oben II 6, 21] ἐπὶ πλείον δὲ [als Anaxagoras] προστῆναι τοῦ λόγου Μητρόδωρον τὸν Λαμψακηνὸν γνώριμον ὄντα αὐτοῦ, ὃν καὶ πρῶτον σπουδάσαι τοῦ ποιητοῦ περὶ τὴν φυσικὴν πραγματείαν.

3. TATIAN. c. 21 καὶ M. δὲ ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τῷ Περὶ Ὀμήρου λίαν εὐθὺς διελέκται πάντα εἰς ἀλληγορίαν μεταγών. οὔτε γὰρ Ἦραν οὔτε Ἀθηνᾶν οὔτε Δία τοῦτ' εἶναι φησιν ὅπερ οἱ τοὺς περιβόλους αὐτοῖς καὶ τεμῆνη καθιδρύσαντες νομίζουσιν, φύσεως δὲ ὑποστάσεις καὶ στοιχείων διακοσμήσεις. καὶ τὸν Ἔκτορα δὲ καὶ τὸν Ἀχιλλέα δηλαδὴ καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ πάντας ἀπαξιαπλῶς Ἑλληνὰς 20 τε καὶ βαρβάρους σὺν τῇ Ἑλένῃ καὶ τῷ Πάριδι τῆς αὐτῆς φύσεως ὑπάρχοντας χάριν οἰκονομίας ἔρειπε παρειαῖσθαι οὐδενὸς ὄντος τῶν προειρημένων ἀνθρώπων.

4. HESYCH. Ἀγαμέμνονα τὸν αἰθέρα Μητρόδωρος εἶπεν ἀλληγορικῶς. PHILODEM. Voll. Herc. c. alt. VII 3f. 90 [Gomperz *Wien. Sitz. Ber. ph. h. Cl.* 116, 14] καὶ περὶ νόμων καὶ ἠθισμῶν τῶν παρ' ἀνθρώποις, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα μὲν αἰθέρα 25 εἶναι, τὸν Ἀχιλλέα δ' ἥλιον, τὴν Ἑλένην δὲ γῆν καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἀέρα, τὸν Ἔκτορα δὲ σελήνην καὶ τοὺς ἄλλους ἀναλόγως ὠνομάσθαι τούτοις. τῶν δὲ θεῶν τὴν Δήμητρα μὲν ἦπαρ, τὸν Διόνυσον δὲ σπλῆνα, τὸν Ἀπόλλω δὲ χολήν.

5. ROBERTUS. Quaest. hom. zu K 252 (πλέω νύξ) I p. 147, 18 Schrad. Μητρόδωρος [?] μὲν οὖν τὸ 'πλείον' δύο σημαίνει φησὶ παρ' Ὀμήρωι· καὶ γὰρ τὸ 30 σύνθητες, ὡς ὅταν λέγηι 'νώτου ἀποπροταμών, ἐπὶ δὲ πλείον ἐλέλιπτο' [θ 475] καὶ 'ἀλλὰ τὸ μὲν πλείον πολυαῖκος πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσι' [A 165], σημαίνει (< δὲ)

1 Hierax b. Stob. III 10, 77 H. Ἀρχέλαος ὁ φυσικὸς geht den Verf. d. Ἰδιοφυῆ an. S. Reitzenstein *Pauly-Wiss. R.-E.* II 453, 25 9ff. vgl. Schrader zu Porphyry. *Quaest. hom.* I 384ff. Nestle *Philol.* 66 (1907) 503 Wehrli *Zur Geschichte d. alleg. Deutung Homers* Basl. Diss. 1928, 92ff. 26 hier sind wie auch II 50, 5 orientalische Einflüsse deutlich; vgl. auch 44 A 14 I 402, 17 m. Anm. 28 Daß sich M. mit solchen grammatischen Fragen beschäftigte, ist unwahrscheinlich; auch der Chier [c. 70] kommt nicht in Betracht (anders Jacoby *Komment. zu FGrHist.* 43, 4 I 522). Ζηνόδωρος vermutet Horn (*de Arist. stud. Pind.*, These 3) 31 < > Schrader